ประโยค ป.ธ. ๓
แปล มคธเป็นไทย
สอบครั้งที่ ๒ วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

แปล โดยพยัญชนะ

๑. เถโรปิ สุตฺตญฺเจว สูจิโย จ สำวิทหิตฺวา จีวรการเก ทหรสามเณเร สนฺนิปาเตตฺวา ภคินิยา สนฺติกำ คนฺตฺวา ตำ เม สาฏกำ เทถ จีวรำ การาเปสฺสามีติ อาห ฯ สา นวหตฺถำ สาฏกำ นีหริตฺวา กนิฏฺฐภาติกสฺส หตฺเถ ฐเปสิ ฯ โส ตำ คเหตฺวา วิจาเรตฺวา มม สาฏโก ถูโล อฏฺฐหตฺโถ อยำ สุขุโม นวหตฺโถ นายำ มม สาฏโก ตุมฺหากำ เอส น เม อิมินา อตฺโถ ตเมว เม เทถาติ อาห ฯ ภนฺเต ตุมฺหากเมว เอโส คณฺหถ นนฺติ ฯ โส เนว อิจฺฉิ ฯ อถสฺส อตฺตนา กตกิจฺจำ สพฺพำ อาโรเจตฺวา ภนฺเต ตุมฺหากเมว เอส คณฺหถ นนฺติ อทาสิ ฯ โส ตำ อาทาย วิหารำ คนฺตฺวา จีวรกมฺมำ ปฏฺฐเปสิ ฯ อถสฺส ภคินี จีวรการกานำ อตฺถาย ยาคุภตฺตาทีนิ สมฺปาเทสิ ฯ จีวรสฺส นิฏฺฐิตทิวเส ปน อติเรกสกฺการำ กาเรสิ ฯ โส จีวรำ โอโลเกตฺวา ตสฺมึ อุปฺปนฺนสิเนโห เสฺวทานิ นำ ปารุปิสฺสามีติ สำหริตฺวา จีวรวำเส ฐเปตฺวา ตำ รตฺตึ ภุตฺตาหารำ ชิราเปตุำ อสกฺโกนฺโต กาลำ กตฺวา ตสฺมึเยว จีวเร อูกา หุตฺวา นิพฺพตฺติ ฯ ภคินีปิสฺส กาลกิริยำ สุตฺวา ภิกฺขูนำ ปาเทสุ ปวตฺตมานา โรทิ ฯ ภิกฺขู ตสฺส สรีรกิจฺจำ กตฺวา คิลานุปฏฺฐากสฺส อภาเวน ตำ สงฺฆสฺเสว ปาปุณาติ ภาเชสฺสาม นนฺติ ตำ จีวรำ นีหราเปสุ ฯ อูกา อิเม มม สนฺตกำ วิลุมฺปนฺตีติ วิรวนฺตี อิโต จิโต จ สนฺธาวิ ฯ สตฺถา คนฺธกุฏิยำ นิสินฺโน ว ทิพฺพาย โสตธาตุยา ตำ สทฺทำ สุตฺวา อานนฺท ติสฺสสฺส จีวรำ อภาเชตฺวา สตฺตาหำ นิกฺขิปิตุำ วเทหีติ อาห ฯ เถโร ตถา กาเรสิ ฯ

แปล โดยอรรถ

๒. สาปิ สตฺตเม ทิวเส กาลํ กตฺวา ตุสิตวิมาเน นิพฺพตฺติ ฯ สตฺถา อฏฺฐเม ทิวเส ติสฺสสฺส จีวรํ ภาเชตฺวา คณฺหนฺตูติ อาณาเปสิ ฯ ภิกฺขู ตถา กรึสุ ฯ ภิกฺขู ธมฺมสภายํ กถํ สมุฏฺฐาเปสุ กสฺมา นุ โข สตฺถา ติสฺสสฺส จีวรํ สตฺต ทิวเส ฐปาเปตฺวา อฏฺฐเม ทิวเส คณฺหิตุํ อนุชานีติ ฯ สตฺถา อาคนฺตฺวา ภิกฺขเว ติสฺโส อตฺตโน จีวเร อูกา หุตฺวา นิพฺพตฺโต ตุมฺเหหิ ตสฺมึ ภาชิยมาเน อิเม มม สนฺตกํ วิลุมฺปนฺตีติ วิรวนฺโต อิโต จิโต จ ธาวิ โส ตุมฺเหหิ จีวเร คยฺหมาเน ตุมฺเหสุ มนํ ปทุสฺสิตฺวา นิรเย นิพฺพตฺเตยฺย เตนาหํ จีวรํ นิกฺขิปาเปสึ อิทานิ ปน โส ตุสิตวิมาเน นิพฺพตฺโต เตน โว มยา จีวรคฺคหณํ อนุญฺญาตนฺติ วตฺวา ปุน เตหิ ภาริยา วต อยํ ภนฺเต ตณฺหา นามาติ วุตฺเต อาม ภิกฺขเว อิเมสํ สตฺตานํ ตณฺหา นาม ภาริยา ยถา อยโต มลํ อุฏฺฐหิตฺวา อยเมว ขาทติ วินาเสติ อปริโภคํ กโรติ เอวเมวายํ ตณฺหา อิเมสํ สตฺตานํ อพฺภนฺตเร อุปฺปชฺชิตฺวา เต สตฺเต นิรยาทีสุ นิพฺพตฺตาเปติ วินาสํ ปาเปตีติ อาห ฯ

ให้เวลา ๔ ชั่วโมง กับ ๑๕ นาที.

เฉลย ประโยค ป.ธ. ๓
แปล มคธเป็นไทย

แปล โดยพยัญชนะ

๑. แม้ อ.พระเถระ จัดแจงแล้ว ซึ่งด้าย ด้วยนั่นเทียว ซึ่งเข็ม ท. ด้วย ยังภิกษุหนุ่มและสามเณร ท.ผู้กระทำซึ่งจีวร ให้ประชุมกันแล้ว ไปแล้ว สู่สำนัก ของพี่สาว กล่าวแล้ว ว่า อ.ท่าน จงให้ ซึ่งผ้าสาฎก นั้น แก่อาตมา เถิด อ.อาตมา จักยังบุคคล ให้กระทำ ซึ่งจีวร ดังนี้ ฯ อ.พี่สาว นั้น นำออก แล้ว ซึ่งผ้าสาฎก อันมีศอก ๙ เป็นประมาณ วางไว้แล้ว ที่มือ ของน้องชาย ผู้น้อยที่สุด ฯ อ.พระเถระ นั้น รับแล้ว ซึ่งผ้าสาฎก นั้น ใคร่ครวญแล้ว กล่าวแล้ว ว่า อ.ผ้าสาฎก ของอาตมา เป็นผ้าเนื้อหยาบ เป็นผ้ามีศอก ๘ เป็น ประมาณ ย่อมเป็น อ.ผ้าสาฎก นี้ เป็นผ้าเนื้อละเอียด เป็นผ้ามีศอก ๙ เป็น ประมาณ ย่อมเป็น อ.ผ้าสาฎก นี้ เป็นผ้าสาฎก ของอาตมา ย่อมเป็น หามิได้ อ.ผ้าสาฎก นั่น เป็นผ้าสาฎก ของท่าน ย่อมเป็น อ.ความต้องการ ด้วยผ้า สาฎก นี้ มีอยู่ แก่อาตมา หามิได้ อ.ท่าน ขอจงให้ ซึ่งผ้าสาฎก นั้นนั่นเทียว แก่อาตมา ดังนี้ ฯ อ.พี่สาว นั้น กล่าวแล้ว ว่า ข้าแต่ท่านผู้เจริญ อ.ผ้าสาฎก นั่น เป็นผ้าสาฎก ของท่าน นั่นเทียว ย่อมเป็น อ.ท่าน ขอจงรับ ซึ่งผ้าสาฎก นั้นเถิด ดังนี้ ฯ อ.พระเถระ นั้น ไม่ปรารถนาแล้ว นั่นเทียว ฯ ครั้งนั้น อ.พี่สาว บอกแล้ว ซึ่งกิจ อันตน กระทำแล้ว ทั้งปวง แก่พระเถระ นั้น กล่าวแล้ว ว่า ข้าแต่ท่านผู้เจริญ อ.ผ้าสาฎก นั่น เป็นผ้าสาฎก ของท่านนั่น เทียว ย่อมเป็น อ.ท่าน ขอจงรับ ซึ่งผ้าสาฎก นั้น ดังนี้ ได้ถวายแล้ว ฯ อ.พระเถระ นั้น ถือเอาแล้ว ซึ่งผ้าสาฎก นั้น ไปแล้ว สู่วิหาร เริ่มตั้งแล้ว ซึ่งกรรม คืออันเย็บซึ่งจีวร ฯ ครั้งนั้น อ.พี่สาว ของพระเถระ นั้น ยังโภชนะ ท. มีข้าวต้มและข้าวสวยเป็นต้น ให้ถึงพร้อมแล้ว เพื่อประโยชน์ แก่ภิกษุหนุ่ม และสามเณร ท. ผู้กระทำซึ่งจีวร ฯ ก็ อ.พี่สาวนั้น ยังบุคคล ให้กระทำแล้ว

ซึ่งสักการะอันยิ่งเกิน ในวันแห่งจีวรสำเร็จแล้ว ฯ อ.พระเถระ นั้น แลดูแล้วซึ่งจีวร เป็นผู้มีความรักอันเกิดขึ้นแล้วในจีวรนั้น เป็น คิดแล้ว ว่า อ.เรา จักห่ม ซึ่งจีวร นั้น ในกาลนี้ ในวันพรุ่ง ดังนี้ พับแล้ว พาดไว้แล้ว บนราวแห่งจีวร ไม่อาจอยู่ เพื่ออันยังอาหารอันตนฉันแล้ว ให้ย่อย ตลอดราตรี นั้น กระทำแล้ว ซึ่งกาละ เป็นเล็น เป็น บังเกิดแล้ว ในจีวร นั้นนั่นเทียว ฯ แม้ อ.พี่สาว ฟังแล้ว ซึ่งการกระทำซึ่งกาละ ของพระเถระ นั้น ร้องไห้กลิ้งเกลือกอยู่แล้ว ใกล้เท้า ท. ของภิกษุ ท. ฯ อ.ภิกษุ ท. กระทำแล้ว ซึ่งกิจคือการเผาซึ่งสรีระ ของพระเถระ นั้น กล่าวแล้ว ว่า อ.จีวร นั้น ย่อมถึงแก่สงฆ์ นั่นเทียว เพราะความไม่มีแห่งคิลานุปัฏฐาก อ.เรา ท. จักแบ่ง ซึ่งจีวรนั้น ดังนี้ ยังกันและกัน ให้นำออกแล้ว ซึ่งจีวรนั้น ฯ อ.เล็น ร้องอยู่ ว่า อ.ภิกษุ ท. เหล่านี้ ยื้อแย่งอยู่ ซึ่งจีวร อันเป็นของมีอยู่ ของเรา ดังนี้ แล่นไปแล้ว ข้างนี้ด้วย ๆ ฯ อ.พระศาสดา ประทับนั่งแล้ว ในพระคันธกุฎีเทียว ทรงสดับแล้ว ซึ่งเสียงนั้น ด้วยพระโสตธาตุ อันเป็นทิพย์ ตรัสแล้ว ว่า ดูก่อนอานนท์ อ.เธอจงบอก เพื่ออัน ไม่แบ่งแล้ว ซึ่งจีวร ของติสสะ เก็บไว้ตลอดวัน ๗ ดังนี้ ฯ อ.พระเถระ ยังภิกษุ ท. ให้กระทำแล้ว เหมือนอย่างนั้น ฯ

แปล โดยอรรถ

๒. แม้เล็นนั้น ตายในวันที่ ๗ เกิดในวิมานชั้นดุสิตแล้ว ฯ วันที่ ๘ พระบรมศาสดารับสั่งว่า ภิกษุทั้งหลาย จงแบ่งจีวรของติสสะแล้วถือเอา ฯ พวกภิกษุทำอย่างนั้นแล้ว ฯ พวกภิกษุสนทนากันในธรรมสภาว่า เหตุไรหนอแล พระบรมศาสดา จึงให้เก็บจีวรของพระติสสะไว้สิ้น ๗ วัน แล้วทรงอนุญาต เพื่อถือเอา ในวันที่ ๘ ฯ พระบรมศาสดาเสด็จมาแล้ว ตรัสว่า ภิกษุทั้งหลาย ติสสะเกิดเป็นเล็นที่จีวรของตน เมื่อพวกเธอจะแบ่งจีวรนั้น วิ่งร้องไปข้างโน้น และข้างนี้ว่า ภิกษุพวกนี้แย่งจีวรของเรา เมื่อพวกเธอถือเอาจีวรอยู่ เขาไม่พอใจพวกเธอแล้วพึงเกิดในนรก เพราะเหตุนั้น เราจึงให้เก็บจีวรไว้ ก็บัดนี้เขาเกิด

ในวิมานดุสิตแล้ว เพราะเหตุนั้น เราจึงอนุญาตให้พวกเธอถือเอาจีวรได้ เมื่อภิกษุพวกนั้นกราบทูลอีกว่า พระเจ้าข้า ขึ้นชื่อว่าตัณหานี้หยาบหนอ จึงตรัสว่า อย่างนั้น ภิกษุทั้งหลาย ขึ้นชื่อว่าตัณหาของสัตว์เหล่านี้หยาบ สนิมตั้งขึ้นแต่เหล็ก ย่อมกัดเหล็กนั่นเอง ย่อมให้เหล็กเสียหายไป ทำให้เป็นของใช้สอยไม่ได้ ฉันใด ตัณหานี้ ก็ฉันนั้นเหมือนกัน เกิดขึ้นภายในสัตว์เหล่านี้แล้ว ย่อมให้สัตว์เหล่านั้นเกิดในอบายมีนรกเป็นต้น ให้ถึงความพินาศ ดังนี้ ฯ
